

Rahser: Udvalgets Flertal har foreslaaet at udstemme § 7, fordi denne Paragraf indeholder et Princip, der stærkt er bleven bekræftet ved de foregaaende Forhandlinger her i Landstinget, nemlig at afhjælpe Arbejdsløsheden ved at yde en Gave af 50 Ore til hver Indbygger i hver Kommune, da ligeledes at svare et saadant Beløb. Det er imødegaaet med vægtige Grunde, som affurat have samme Betydning i dette Dieblif, som da de bleve anførte. Jeg skal derfor ikke komme tilbage til dem, men kun paa Flertallets Begne anbefale, at § 7 udgaaar. Jeg veed ikke, om det kun er Ændringsforslaget, der foreligger?

Formanden: Ja, det er kun Ændringsforslaget.

Madsen: Jeg skal kun i Anledning af det Ændringsforslag, der foreligger til Behandling, sige, at det høie Thing godt kjender min Stilling til § 7. Thinget veed jo godt, at det er den Paragraf, jeg særlig sætter Pris paa, og naar det derfor foreslaaes, at den skal udgaa, er det en Selvfølge, at det er jeg imod af de Grunde, jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale. Jeg skal ikke trætte Thinget med at gjentage Noget af dette, men blot anbefale at stemme mod Ændringsforslaget og for Lovforslaget som det foreligger.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Ændringsforslag af Udvalgets Flertal (Carstensen, Rahser, Larsen og Madsen): § 7 udgaaar, hvorefter § 8 bliver § 7. vedtoges med 38 Stemmer mod 13.

Derefter fattedes Lovforslaget i dets Helhed under Forhandling.

Schlegel: Dette Lovforslag er jo, som oftere fremhøvet, en Gjentagelse af tidligere Lovforslag, og der har oftere været forhandlet mellem Thingene om, hvorledes den § 7 skulde være, som nu er vedtaget at skulle udgaa. De øvrige Paragrafer, tror jeg, have aldrig havt Landstingets udelte Bifald, men man tog dem, fordi man var nødt til at tage dem og tog dem vist i det Hele nødig, om end fra nogle Sider maaske ikke saa grumme nødig. Smidlertid er man gaaet ind paa dem, men vi have stadig ud-

talt Haab om, at vi maatte være fri for at faa det Lovforslag at see igjen. Nu have vi i Mar dog faaet det paa samme Maade. Jeg kan ikke tænke mig, hvad det andet Thing egentlig har villet med at sende os Lovforslaget paa den Maade, som det her er fset. Der kan jo ikke naas en Overenskomst. De sex Paragrafer have særlig til Opgave at lindre Nøden i Vintertiden, men Vintertiden tør vi vel nu haabe overstaaet. Bestemmelserne her skulle kun gjælde til Udgangen af April, og naar vi nu udelade den Paragraf, som det andet Thing lader til at sætte Pris paa, saa forekommer det mig, at Loven bliver bethydningsløs, og at vi derfor ikke nu bør sende Loven tilbage til det andet Thing, som maaske atter vedtager § 7, hvorefter vi igjen skulle sidde og have Fællesforhandlinger — jeg veed ikke, hvorvidt det bliver muligt — om atter at optage § 7. Det forekommer mig, at Loven paa dette Tidspunkt efter den Form, den har faaet, og efter de Forudsætninger, der ligge til Grund derfor, er bethydningsløs, og da der foreligger bestemte Udtalelser om modsatte Meninger i de to Thing, anbefaler jeg derfor Mindretallets Raad til Thinget at forkaste Loven.

Suel: Det forekommer mig, at Uleiligheden med at holde Liv i dette Forslag, er saa ringe for dette Thing, at jeg meget skulde beklage, om ikke Udvalgets Flertal skulde faae Tilslutning af Thinget. Der findes i Loven Paragrafer, som have Landstingets Sympathi, og da det Hele, som forlanges af Landstinget i Dieblifket, er at sørge for, at Lovforslaget igjen kan komme i det andet Things Besiddelse, seer jeg ikke, hvorfor vi skulde sætte os derimod. Jeg tilraader altsaa, at man undlader at forkaste Lovforslaget.

Madsen: Jeg kan ikke være enig med det ærede Mindretal i at anse en fortsat Forhandling om Loven for bethydningsløs. Dersom der er tilstrækkelig Tid til at forhandle om Lovforslaget, kan jeg ikke tro, at det er umuligt at naa et Resultat, og jeg kan heller ikke være enig med Mindretallet i, at der nu ikke er videre Trang til dette Lovforslag. Vinteren er vel forbi, men Nøden er der dog, altsaa ogsaa Trang til Loven. Jeg agter derfor at stemme for Lovforslagets videre Fremme.

Rahser: Jeg kan ganske slutte mig til den næstsidste ærede Taler. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er det gjentagne Gange vedtaget her i Thinget. Hvad der kunde siges imod det er, at det paa Grund